

ขอได้ไหว้รับ: ไอ้ไข่ วัดเจดีย์

อนุชสร่า เรื่องมาก

สำนักวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์

จังหวัดนครศรีธรรมราช 80160

อีเมลล์: anutsara.r@wu.ac.th

บทคัดย่อ

เรื่อง “ขอได้ไหว้รับ: ไอ้ไข่ วัดเจดีย์” ศึกษาความเชื่อความศรัทธาต่อไอ้ไข่ วัดเจดีย์ อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาของไอ้ไข่ วัดเจดีย์ และเพื่อวิเคราะห์ความเชื่อเรื่องการบนบาน การแก้บน และผลจากการบนบาน ต่อไอ้ไข่ วัดเจดีย์ ตำบลฉลอง อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ และเชิงปริมาณ โดยผู้ศึกษาใช้ข้อมูลจากเอกสาร และภาคสนาม โดยค้นจากบทความวิชาการ และสัมภาษณ์นักวิชาการท้องถิ่น รวมถึงบุคคลที่อยู่รอบวัดเจดีย์

ผลการศึกษาพบว่า ประวัตินี้และตำนาน “ไอ้ไข่ วัดเจดีย์” มีการกล่าวถึงหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นบทความในหนังสือ หนังสือพิมพ์ รายการโทรทัศน์ บทเพลง และการเล่าลือกันแบบปากต่อปาก หลายตำนานที่มีเค้าโครงคล้ายกัน ต่างกันเพียงรายละเอียดปลีกย่อย นอกจากประวัติ ตำนาน เรื่องราวความเป็นมาของ ไอ้ไข่ วัดเจดีย์ แล้ว ยังมีประวัติในส่วนของความเชื่อมั่นรูปเคารพไอ้ไข่ ที่เชื่อว่า เป็นวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ โดยมีการสร้างเครื่องบูชาแทนตัวตน ไอ้ไข่ เพื่อเป็นเครื่องเคารพแก่ประชาชนผู้ศรัทธา

การศึกษาเรื่องของการบนบาน และการแก้บน ต่อไอ้ไข่ วัดเจดีย์ ผู้ศึกษาแบ่งเนื้อหาเป็น 2 ประเด็น คือ 1) การบนบานต่อไอ้ไข่ วัดเจดีย์ (ได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เรื่องการรับทราบข่าวการบนบาน) พบว่ามาจาก 3 แหล่ง คือ การบอกต่อ อาศัยอยู่ในละแวกวัด และผ่านสื่อ ช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ จำนวนครั้งของการบนบานพบว่ามีตั้งแต่ 1-5 ครั้งขึ้นไป 2) การแก้บนต่อไอ้ไข่ วัดเจดีย์ พบว่า ช่วงวันและเวลาขึ้นอยู่กับความนิยมและการถือฤกษ์ยาม เรื่องของการแก้บนพบว่ามี 5 เรื่อง ได้แก่ การงานและการศึกษา ความปลอดภัย โชคลาภ

ความรัก และของหายได้คืน ส่วนพิธีกรรมการแก้บน แบ่งออกเป็น 2 วิธี คือ การบูชา และการแก้บน สิ่งของที่ใช้ในการแก้บนแบ่งออกเป็น 7 ประเภท ได้แก่ รูปปั้นไม้ รูปปั้นอาชีพต่าง ๆ รูปปั้นสัตว์ใหญ่ ชุดทหาร หนังสือเด็ก เล่น ประทัดไข่มุข น้ำแดง และศิลปะการแสดง

คำสำคัญ: ขอได้ไหว้รับ, ไห่ไข่มุข, วัดเจดีย์

Sacred Temple Boy: Aikai Wat Jedi

Anutsara Ruangmark

School of Liberal Arts, Walailak University,

Nakhon Si Thammarat 80160, Thailand

E-mail: anutsara.r@wu.ac.th

Abstract

The objective of this study is to study the belief of Aikai Wat Jedi, a temple boy of Jedi temple in Sichon District of Nakhon Si Thammarat Province. The author aimed to study the history and the myth of Aikai Wat Jedi, to analyze the beliefs of the pledge, the offering repays and the results of the pledge toward to Aikai Wat Jedi of Chalong Sub-district, Sichon District, Nakhon Si Thammarat Province. This study is the qualitative and quantitative research. The academic papers and field work data were collected. The field work data obtained through the interviews of the local scholars and the people living around the temple.

The results of the study found that the history and the myth of Aikai Wat Jedi were mentioned in various ways such as in the newspapers, televisions, songs, and the hearsays. Many myths had the similar plot and different in the specific details. Furthermore, this study also found the belief of the Aikai's cult image. People believed that the sacred spirit of Aikai could protect and give luck to the people. The various kinds of cult image of Aikai were created to worship.

For the pledge and the offering repays toward Aikai Wat Jedi, the author divided the contents into 2 topics: 1) the pledge toward Aikai Wat Jedi

(the data collected from the interviews in the topic of the Acknowledgment of the Pledge toward Aikai Wat Jedi) came from the hearsays of the people living around the temple and from the social and electronic medias. The frequency to make the pledge of the people were 1 – 5 times 2) the offering repays toward Aikai Wat Jedi were made after they get the fulfillment from their aspiration of the successfulness in their work and study, of being safe from the journey or other, of the fortune, of the lucky in love and of getting back lost things. The period or timing for offering repays was up to the favor of those who made the pledge and up to the auspicious time. The rituals of offering repays to Aikai Wat Jedi were divided into 2 methods which were the worship and the votive offering. There were 7 kinds of the votive offering of the pledge were found which are the sculpture of chicken and other big animals, kids' military uniform, slingshots, toys, firecracker, boiled eggs, strawberry syrup soda and the performances.

Keywords: Sacred temple boy, Aikai, Wat jedi

บทนำ

ความเชื่อมักแฝงอยู่ในศาสนา ลัทธิ หรือกลุ่มชนต่าง ๆ ทั่วโลก ความเชื่อจึงเป็นการสร้างสัมพันธ์ภาพอันดีระหว่างมนุษย์กับอำนาจศักดิ์สิทธิ์ มนุษย์เชื่อว่าสามารถควบคุมหรือมีอิทธิพลเหนือวิถีทางของธรรมชาติและวิถีชีวิตของมนุษย์ จากความเชื่อดังกล่าวนี้ จึงเกิดเป็นพิธีกรรมการขอพรหรือบนบานศาลกล่าวแก่สิ่งที่มีมนุษย์เชื่อว่ามีความศักดิ์สิทธิ์ ส่วนการบนบานนี้ต่างจากการขอพรเนื่องจากไม่ต้องแก้บน แม้จะได้ผลตามที่ตนขอ แต่วัดเจดีย์ ตำบลฉลอง อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นสถานที่ซึ่งได้รับความนิยมจากประชาชนทั่วสารทิศ ทั้งที่อยู่ในท้องถิ่นและจากต่างถิ่นต่างแดนแวะเวียนมากราบไหว้บูชา สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่สถิตอยู่ ณ วัดเจดีย์ดังกล่าวไม่ใช่พระพุทธรูปหรือรูปเคารพทางศาสนาอย่างที่พบในวัดอื่นๆ แต่เป็นไม้แกะสลักรูปเด็ก สวมแว่นตาคำ และชุดลายพรางอย่างทหาร หรือที่หลายคนเรียกว่า “ไอ้ไข่” เด็กวัดเจดีย์

ประวัติและตำนานของไอ้ไข่ วัดเจดีย์ ตำบลฉลอง อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช โด่งดังอย่างมาก ทั้งทางโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ฉบับต่าง ๆ และสื่อออนไลน์ รวมถึงมีตำนานความเชื่อจากหลายหลากแห่ง และประชาชนจากทั่วสารทิศที่เดินทางมายังวัดเจดีย์ ไอ้ไข่ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาจึงต้องการศึกษาประวัติและตำนานของไอ้ไข่ วัดเจดีย์ ซึ่งมีประวัติและตำนานที่หลากหลาย ตลอดจนต้องการวิเคราะห์ความเชื่อเรื่องการบนบาน การแก้บน และผลจากการบนบานต่อไอ้ไข่ วัดเจดีย์ ตำบลฉลอง อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยผลของการศึกษาจะนำไปสู่ความตระหนักรู้ในด้านความเชื่อ และเป็นพื้นฐานให้ผู้สนใจใช้เป็นประโยชน์ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาประวัติความเป็นมาไอ้ไข่ วัดเจดีย์ ตำบลฉลอง อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. เพื่อวิเคราะห์ความเชื่อเรื่องการบนบาน การแก้บน และผลจากการบนบานต่อไอ้ไข่ วัดเจดีย์ ตำบลฉลอง อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช

ประวัติความเป็นมาของไอ้ไข่ วัดเจดีย์

ไอ้ไข่ เด็กวัดเจดีย์: เทพแห่งสามัญชน

ไอ้ไข่ เด็กวัดเจดีย์: เทพแห่งสามัญชน เขียนโดย คำพ เกิดมีทรัพย์ (2556) กล่าวถึงประวัติและตำนานของไอ้ไข่ว่า เมื่อกาลล่วงมากกว่า 300 ปีแล้ว สถานที่แห่งนี้เป็นที่รกร้าง มีหลักฐานให้รู้ว่าเป็นวัด ซากอิฐที่ปรักหักพัง และพระพุทธรูปที่ชาวบ้านเรียกว่า “ท่านเจ้าวัด” ยังคงหลงเหลืออยู่กับความศักดิ์สิทธิ์ของเด็กวัด สิ่งดังกล่าวคงระดับความศรัทธาของชาวบ้านผู้นับถือ เพราะได้พบว่ามีการบนบานศาลกล่าวอย่างต่อเนื่องกว่าร้อยละ 99 ที่ได้ตั้งใจปรารถนา เมื่อสิ่งที่บนบานสัมฤทธิ์ผลก็มีคนเข้ามาแก้บนที่วัดร้างแห่งนี้ เป็นนิจ ท่านเจ้าอาวาสกล่าวต่อไปว่า ท่านเองก็อยากทราบประวัติเหมือนที่ญาติโยมพุทธบริษัทถามนั่นแหละ ท่านถามใครก็ไม่รู้ แต่ผู้เฒ่าผู้แก่กล่าวร้อยคล้อยกันว่า “รู้แต่ว่าปู่ของปู่ ๆ หรือย่าของย่า ๆ ตรงนี้เป็นที่วัดมีเด็กเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำวัด” แต่ท่านอาจารย์ก็ไม่ละความพยายาม สืบค้นเคาะคำเล่าความจากคนโน้นคนนี้มาปะติดปะต่อพอเป็นเรื่องราวว่า

“ไอ้ไข่ เด็กวัดเจดีย์” ท่านเป็นลูกเต้าเหล่าใคร เกิดในสมัยไหนไม่มีหลักฐานเพียงพอ แต่เล่ากันว่า ในครั้งกระโน้นพระชรัวทอง เป็นเจ้าอาวาสวัดเจดีย์ มีเด็กวัดซึ่งเป็นศิษย์คอยปรนนิบัติรับใช้ 2 คน คนหนึ่งชื่อเหมียน อีกคนหนึ่งไม่ทราบชื่อ คนที่ไม่ทราบชื่อนั้นชาวบ้านเรียกกันว่า “ไอ้ไข่” “ไอ้ไข่” เป็นเด็กซุกซน แต่ชอบช่วยเหลือชาวบ้าน ไม่เกรงกลัวใคร มีความรู้ทางเวทมนตร์ คาถาอาคม มีลักษณะพิเศษเหนือกว่าเด็กธรรมดาทั่ว ๆ ไป

พระอาจารย์ทองเล่าต่อว่า ในตำนานเมืองนครกล่าวถึงเหตุการณ์ตอนเจ้าพระยา คินเมือง มีท้องตรมายังเมือง “อลอง” (คำนี้ปราชญ์ท้องถื่นยืนยันคำอ่านว่า หลอง) มีบันทึกว่ามาถึงเมือง อลอง แวะพักหนึ่งคืน นมัสการสมภารทองมีศิษย์เกะกะชื่อว่า ไอ้ไข่ เล่ากันว่าหากชาวบ้านหมดปัญญาสามารถในเรื่องใดต้องนึกถึงไอ้ไข่เด็กวัด หรือไปออกปากให้ช่วยเหลือเป็นอันต้องสำเร็จ จนถือกันว่าเป็นเด็กที่มีความแปลกอานุภาพพิเศษ สร้างความแปลกใจให้แก่ชาวบ้าน ถึงแม้ไอ้ไข่จะเป็นเด็กซุกซนแต่ก็ไม่มีการเกลียดชัง กลับกลายเป็นเด็กที่ไปได้ทั่ว อยู่ในความระลึกของชาวบ้านตลอดมา และยังบ่งบอกว่าไอ้ไข่เป็นเด็กที่มีความจริงทั้งวาจาและจิตใจ ถือสัจจะเป็นหลัก สิ่งใดที่รับปากแล้วเป็นต้องทำให้ได้ ถึงแม้บางครั้งเป็นเรื่องอันตรายก็ตาม บางคนเล่าว่าหากควายตัวใดไม่ยอมให้จับหรือพยศ หากไอ้ไข่รับปากจับให้แล้วก็ต้องจับได้ เมื่อตอนเข้าไปใกล้ควาย หากไอ้ไข่จับหางติดแล้ว ก็ไม่ยอมปล่อยเด็ดขาดไม่ว่าควายจะวิ่งอย่างไร ในที่สุดควายต้องละพยศหมดฤทธิ์ลงโดยสิ้นเชิง ไอ้ไข่ กลายเป็นเด็ก

ที่คนยุคนั้นกล่าวขวัญกันไม่รู้จบ

ท่านสมภารรูปปัจจุบันเล่าเพิ่มเติมอีกว่า เมื่อท่านขริวทองชราภาพ ท่านขริวเห็นว่า วัดมีภัยทางศึกพม่าบุกเมืองนครนนอน วัดเจดีย์ ก็เป็นด่านหนึ่งที่พม่าบุก (ในสงคราม 9 ท้า) เป็นเหตุให้ชาวบ้าน ชาววัด ต่างหนีศึกพม่าไปคนละทิศละทาง (ความตรงนี้มีหลักฐาน ชื่อบ้านในละแวกใกล้เคียงรองรับ เช่น ทุ่งสุเมือง นาค่าย ทุ่งเจ้าไชย เป็นต้น) ท่านสมภารทอง เห็นดังนั้น จึงบอกให้ไอ้ไข่วัฒนรักษาวัดอย่าได้ทิ้งไปไหน (ความตรงนี้ ในสมัยรัชกาลที่ 3 แห่ง ราชวงศ์จักรี เรียกคนที่รักษาวัดว่า เลขวัด มีการสักเลขเป็นเครื่องหมายไม่ต้องให้ทางการเกณฑ์ไพร่พลไปรบ) ท่านสมภารทองเองก็อยู่ปกป้องคุ้มครองรักษาวัดด้วยเช่นกัน (คำรพ เกิดมีทรัพย์, 2556)

พระอธิการอภิชาติ เจ้าอาวาสรูปปัจจุบันเล่าต่อว่า ไม่สามารถทราบได้ว่าท่าน สมภารขริวทองมรณภาพเมื่อใด และไอ้ไข่วัฒนถึงสมัยไหน บ้างเล่าต่อๆ กันมาว่า หลังจาก ท่านขริวทองมรณภาพแล้ว ไอ้ไขวก้เดินลงไปในสระน้ำหน้าวัด แล้วไม่ขึ้นมาให้ใครเห็นอีกเลย แต่วันดีคืนดีแม้ในปัจจุบัน ยังมีคนเห็นเด็กวิ่งเล่นในวัดหรือปรากฏร่างเด็กให้เห็น หรือมีเสียง เด็กให้ได้ยิน หรือปรากฏแก่ผู้ที่มาอนวัดเจดีย์แบบครึ่งหลังครึ่งตื่น

ราว พ.ศ. 2543 ปีนั้นวัดนี้ไม่มีภิกษุจำพรรษา นายทหารจากกองทัพภาคที่ 4 นครศรีธรรมราช นำทหารจำนวน 1 กองร้อย มาปราบปรามผู้ก่อการร้ายแฉะพักค้างคืน ในเปลสนามที่ผูกติดกับต้นไม้ โดยไม่ได้บอกกล่าวสิ่งศักดิ์สิทธิ์ เพราะนายทหารผู้นี้ไม่เคยรู้ เรื่องเกี่ยวกับวัดนี้มาก่อน ขณะทำท่าว่าจะหลับโดนเชกบาลตกใจผงกหัวขึ้นมา เห็นเงาเด็ก วิ่งหายไปในความมืด ท่านโดน 2-3 ครั้งต้องสั่งทหารเคลื่อนกำลังพลกลับกลางดึก ปัจจุบัน (2553) จากนั้นนามไอ้ไข่วัดเจดีย์ก็ขจรขจายไปทั่วสารทิศโดยการเล่าปากต่อปาก

ก่อนหน้าที่นายทหารนำกำลังพลมาพักดังกล่าวแล้ว ที่วัดมีรูปแกะสลักทำด้วยไม้ อยู่ในกุฏิ รูปแกะสลักมีความเป็นมาอย่างไร ท่านเจ้าอาวาสเล่าให้ฟังว่า อยู่มาวันหนึ่ง ผู้ใหญ่เที่ยง เมืองอินทร์ ฆราวาสจอมขมังเวทย์ผู้มีฉายาว่า “เที่ยง หักเหล็ก” (เพราะท่านมี อาคมแก่กล้าหักตะปู มีดพริกได้) ท่านนำไม้ตะเคียนมาแกะสลักเป็นรูปคน แล้วอัญเชิญ วิญญาณมาสิงสถิต และขนานนามรูปแกะสลักนั้นว่า “ไอ้ไข่วัดเจดีย์”

ดังนั้น นามเรียกขานประกอบด้วยคำสองคำ คือคำว่า “ไอ้” กับคำว่า “ไข่วัฒน” รวมเป็น “ไอ้ไข่วัฒน” คำนี้มีความหมายตามพจนานุกรมว่า ชื่อเพื่อนฝูงแสดงว่ามีความสนิทสนมมาก และ ไอ้ไข่วัฒนรับร่างไม้ที่ผู้ใหญ่เที่ยงแกะสลักให้ และรับนามนั้นด้วย แต่บางคนเข้าใจว่าคำว่า

“ไอ้” เป็นคำไม่สุภาพจึงใช้คำอื่นแทน เช่น น้องไข่ ตาไข่ ลูกไข่ ทวดไข่ ลูกไข่ หรือ ไข่ ซึ่งจะเป็นว่า หมายถึง ผู้คนที่มิใช่ท่าน “ไอ้ไข่ วัดเจดีย์”

รูปแกะสลักด้วยไม้ดังกล่าวประดิษฐานอยู่ที่กุฏิ มีคนมาราบไหว้บูชา ขอพรบนบานศาลกล่าวขอให้มิโชคได้ลาภในการเสี่ยงดวงเล่นพนันขันต่อ หรือขอให้ช่วยเรียกคนให้มาซื้อของ หรือให้หายอดให้ได้ตามเป้า หรือของหายขอให้ช่วยหา หรือขอให้ช่วยปกป้องภัยนานา แล้วนำสิ่งของมาแก้บนมิได้เว้นแต่ละวัน ครั้นถึงวันสงกรานต์ 13-17 เมษายนของทุกปีมีการจัดงานบุญ คณะกรรมการวัดนำรูปมาประดิษฐานยังปะรำพิธี ใ้คนสรงน้ำพระแล้วอาบน้ำ ไอ้ไข่ ขอพรด้วยความเชื่อมั่น ศรีทธาใน “ไอ้ไข่ เด็กวัดเจดีย์: เทพแห่งสามัญชน” (คำรพ เกิดมีทรัพย์, 2556)

วัดเจดีย์ ไอ้ไข่

วัดเจดีย์ ไอ้ไข่ เขียนโดย สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จังหวัดนครศรีธรรมราช กล่าวถึงประวัติและตำนานของไอ้ไข่ว่า วัดเจดีย์หรือวัดไอ้ไข่ ตั้งอยู่ที่ หมู่ 7 ตำบลฉลอง อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช เคยเป็นวัดร้างที่เชื่อกันว่าสร้างมาเป็นเวลานานับ 1,000 ปี มีเพียงเจดีย์โบราณเก่าร้างอยู่ตรงบริเวณที่กำลังสร้างโบสถ์ในปัจจุบัน จนถึง พ.ศ. 2500 มีการบูรณะวัดเจดีย์ขึ้นมาใหม่ มีพระเข้ามาอยู่ประจำ เป็นที่ปฏิบัติศาสนกิจของชาวบ้านใกล้เคียง และเป็นที่ประดิษฐานของ “พ่อท่าน” พระพุทธรูปเก่าแก่ที่อยู่มาตั้งแต่ยังเป็นวัดร้าง

ไอ้ไข่วัดเจดีย์ หรือ ตาไข่วัดเจดีย์ คือรูปไม้แกะสลักของเด็กชายอายุประมาณ 9-10 ขวบ ตั้งอยู่ในศาลาในวัดเจดีย์เชื่อกันว่าเป็นวิญญานศักดิ์สิทธิ์ที่สถิตอยู่ ณ วัดแห่งนี้เป็นที่เคารพสักการะของชาวบ้านตั้งแต่ในละแวกใกล้วัดไปจนถึงต่างจังหวัดในแถบภาคใต้ จากศรัทธาที่เชื่อกันว่า “ขอได้ไหว้รับ” โดยเฉพาะโชคลาภ และการค้าขาย

เรื่องราวของไอ้ไข่หรือตาไข่นั้น มีที่มาจากกรณีที่ชาวบ้านแถวนั้นเคยเห็นภาพเด็กวิ่งเล่นอยู่ในบริเวณวัด เมื่อเข้าไปหาดูก็ไม่พบว่ามีเด็กมาพักอาศัยในบริเวณนั้นแต่อย่างไร เหตุการณ์เช่นนี้ปรากฏให้เห็นอยู่เสมอ ชาวบ้านจึงเรียกเด็กที่ปรากฏร่างนั้นว่า “เด็กวัด” ซึ่งเชื่อกันว่าเป็นวิญญานที่สถิตอยู่ ณ วัดเจดีย์แห่งนี้ และเรียกวิญญานดวงนี้ว่าไอ้ไข่ ซึ่งเป็นคำที่ชาวบ้านในภาคใต้ใช้เรียกเด็กเล็ก ๆ เมื่อเชื่อกันว่าไอ้ไข่ คือ วิญญานดวงหนึ่ง แต่ไม่มีใครเคยเดือดร้อนเพราะวิญญานดวงนี้ นอกจากการปรากฏร่างให้เห็นก็อาจจะมีการล้อเล่นกับผู้

ที่มาค้ำแรมในวัด ไอ้ไข่ จึงเป็นที่รักของชาวบ้าน ใครมีเรื่องเดือดร้อน วัว ควาย หมู ข้าวของ สูญหาย ก็มาจุดธูปบนบานขอให้ช่วยกันหา ซึ่งก็มักจะประสพผลเสมอมา

ตำนานไอ้ไข่มีหลายเรื่องด้วยกัน บ้างก็ว่าไอ้ไข่คือวิญญาณเด็กที่ติดตามหลวงพ่อดวง เมื่อหลวงพ่อดวงธุดงค์มาถึงวัดร้างแห่งนี้ และรับรู้ด้วยญาณของท่านว่าที่นี่มีทรัพย์สิน โบราณฝังอยู่ จึงให้วิญญาณดวงนี้เฝ้าดูแลปกป้องรักษาทรัพย์สินของแผ่นดิน อยู่ที่วัดแห่งนี้ ตั้งแต่นั้นมา ในขณะที่บางตำนานก็ว่า ไอ้ไข่ คือเด็กลูกชาวบ้านแถวนี้ที่เคยวิ่งเล่นอยู่ในวัด ตั้งแต่เมื่อครั้งยังเป็นวัดโบราณ ต่อมาเด็กคนนั้นประสบอุบัติเหตุตกน้ำเสียชีวิต วิญญาณของเด็กน้อยคนนั้นซึ่งผูกพันอยู่กับวัดก็สถิตที่วัดแห่งนี้ตลอดมา

เมื่อ พ.ศ. 2526 พ่อท่านเทิ้ม เจ้าอาวาสวัดเจดีย์ในขณะนั้นได้จัดสร้างเหรียญบูชา ไอ้ไข่ เป็นรุ่นแรก พร้อมกับพัฒนาวัดเรื่อยมา ในห้วงเวลานั้นพื้นที่แถบนี้ยังมีความเคลื่อนไหวของผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ ได้มีทหารพรานกองร้อยมาตั้งฐานปฏิบัติการชั่วคราวอยู่ที่วัดเจดีย์ คินแรกที่มาพักทหารทั้งกองแทบไม่ได้หลับได้นอน เพราะมีเด็กเที่ยวมาหยอกเล่น ดึงแขนดึงขา โดนปืนตีศีรษะบ้าง ล้มราวปีนบ้าง เป็นที่วุ่นวาย รุงขึ้นจึงได้เอาเรื่องนี้มาเล่าให้ชาวบ้านฟัง ซึ่งชาวบ้านก็ได้บอกเล่าให้ทหารกลุ่มนั้นได้รับรู้ถึงเรื่องราวของไอ้ไข่ และบอกให้ทหารกลุ่มนี้บอกกล่าวแก่ดวงวิญญาณไอ้ไข่ และเมื่อทำอาหารรับประทานให้แบ่งอาหารตั้งเป็นเครื่องเซ่นให้กับไอ้ไข่ด้วย เมื่อทำดังนั้นคืนต่อมาทุกอย่างก็สงบ ไม่มีเหตุการณ์รบกวนใด ๆ เมื่อทหารพรานเอาเรื่องนี้มาเล่าให้คนภายนอกรู้ ชื่อเสียงของไอ้ไข่ก็รู้จักกันมากขึ้น

จากการที่ไอ้ไข่ เป็นที่นับถือมายาวนาน จึงมีผู้คิดว่าคนรุ่นหลังล้วนมีวัยน้อยกว่า ไอ้ไข่ทั้งสิ้น จึงไม่ควรเรียก “ไอ้ไข่” ซึ่งอาจจะเป็นการลบหลู่ ควรเรียกใหม่ “ตาไข่” ซึ่งจะเป็นการเรียกที่ให้การนับถือมากกว่า แต่ด้วยความที่ทุกคนคุ้นเคยกับคำเรียกขานว่าไอ้ไข่ และภาพที่ทุกคนเห็นชินตาคือภาพของเด็กคนหนึ่ง คนส่วนใหญ่ก็ยังเรียกไอ้ไข่อยู่เช่นเดิม

ในวัดเจดีย์ เต็มไปด้วยสิ่งของที่ผู้เลื่อมใสศรัทธาเอามาถักถอบ เช่น รูปไก่ชน ชุดทหาร หนังสือ ของเล่นต่าง ๆ เป็นต้น ส่วนบริเวณที่ให้จุดประทัดก็มีเศษประทัดกองสูง เป็นเนินเขาย่อม ๆ บ่งบอกถึงแรงศรัทธาที่มีต่อไอ้ไข่ และแสดงถึงผลสัมฤทธิ์จากผู้ที่มาขอแล้วได้รับจากไอ้ไข่ ทุกวันผู้คนต่างหลั่งไหลไปขอพรจากไอ้ไข่ เราจะได้ยินเสียงโฆษณาชักชวนให้ทำบุญ ทุกคนที่มาเพราะความเลื่อมใสอย่างแท้จริง ทุกวันเสียงประทัดดังจะขึ้นตลอดเวลา ส่วนในวันอังคารและวันเสาร์ก็จะมีกลองยาวถักถอบ มาแสดงให้ไอ้ไข่ดูวันหนึ่งเป็นสิบบอกกันทีเดียว

ปัจจุบันนี้วัดเจติยเจียรุดหน้าไปมาก อุโบสถขนาดใหญ่ที่กำลังก่อสร้างคืบหน้าไปอย่างรวดเร็ว ปัจจัยต่าง ๆ จากศรัทธาที่ผู้คนมีต่อไอ้ไข่ หลังไหลเข้ามาয়วัดเจติยแห่งนี้ ทั้งยังเพื่อแม่ไปยงชาวบ้านที่อยู่รอบวัด ได้มีรายได้จากการจำหน่ายเครื่องบูชาไอ้ไข่ วิญญาณเด็กน้อยดวงนี้เป็นที่พึ่งทางใจของทุกคนที่เลื่อมใส บารมีของเด็กน้อยที่เรียกว่าเป็นเด็กวัด ได้รวบรวมศรัทธาจากมวลชน สร้างวัดเจติยแห่งนี้ขึ้นมาใหม่ เป็นวัดเจติยที่สวยงาม มั่นคง ดำรงพระพุทธศาสนาสืบไป (สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2556)

ตำนาน “ไอ้ไข่ เด็กวัดเจติย”

ตำนาน “ไอ้ไข่ เด็กวัดเจติย” เขียนโดย แก้ว จิปาณะ กล่าวถึงประวัติและตำนานของไอ้ไข่ว่า นายเที่ยง หรือ ผู้ใหญ่เที่ยง เมืองอินทร์ ฉายา เที่ยงหักเหล็ก ซึ่งประวัติที่มาของท่าน คือ จอมมนต์ คนขลัง นายเที่ยงเป็นบุชฌนียบุคคลของท้องถิ่น เป็นที่เคารพบูชาของผู้คนและศิษย์ และในครั้งหนึ่งนายเที่ยงได้รับการเลือกจากนายอำเภอให้เป็นผู้ใหญ่บ้าน แต่นายเที่ยงไม่ยอมเป็น เลยหนีออกจากบ้านไป เพื่อให้ นายอำเภอเลือกตั้งคนใหม่ขึ้นมาแทน แต่นายอำเภอไม่ยอม เลยจับเอาภรรยาของผู้ใหญ่เที่ยงหรือทวดเที่ยง เอาไปเป็นตัวประกัน เพื่อให้ นายเที่ยงมาแลกตัว

นายเที่ยงเลยยอมมาเพื่อแลกภรรยากลับบ้าน และแล้วนายอำเภอลงโทษนายเที่ยงด้วยการขังตะรางไว้สามวันในข้อหาหนีราชการผู้ใหญ่บ้าน ในขณะที่อยู่ในตะรางและถูกจำกัดเสรีภาพ ซึ่งเป็นเรื่องใหม่ที่นายเที่ยงไม่เคยเจอ เลยฉีกเหล็กห้องขังออกมาทิ้งตากลมเพื่อบรรเทาความร้อนแล้วเข้ากลับไปห้องขังใช้มือทำซีกกรงเหล็กไว้เหมือนเดิม จนครบเวลาสามวันและกลับบ้านมารับตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน จนเกษียณยังมีอีกหลาย ๆ อย่างที่นายเที่ยงทำให้เห็นโดยอารมณ์ดีและอารมณ์ขัน เช่น นายเที่ยงได้สร้างบ้านที่อยู่อาศัย จึงเดินทางไปซื้อตะปูที่ตลาดสีชล คือ ร้านกิมฮ้วย พอไปถึงนายเที่ยงเป็นคนอารมณ์ดี ไปหยิบตะปู เจ้ากิมฮ้วยเลยถามว่าซื้อไปทำอะไร นายเที่ยงว่า จะซื้อเอาไปทำบ้าน แต่ซื้อไม่ลง เพราะตะปูนิ่มนวลเหมือนผักกั่ว เต็ดก็ขาด เจ้ากิมฮ้วย หัวเราะ และได้พูดไปกับนายเที่ยงว่า “ถ้าเด็ดขาดช่วยเด็ดให้ดูที่ค้าเด็ดขาดจริง ๆ ตะปูที่นายเที่ยงจะซื้อไปสร้างบ้าน เจ้จะไม่เอาเงินจนสร้างบ้านเสร็จ” นายเที่ยงยิ้มแล้วก็หัวเราะ แล้วหยิบตะปูขึ้นมาเด็ดให้เจ้ากิมฮ้วยดู ซึ่งเป็นที่มาที่เจ้ากิมฮ้วยต้องเสียดตะปูให้นายเที่ยงไปสร้างบ้านโดยไม่คิดราคา

แต่จริง ๆ แล้วเมื่อตอนเด็ก ๆ นายเที่ยงบอกเล่ากับลูกหลานให้คนใกล้ชิดฟังว่า ตอนนั้นท่านเป็นคนจิตอ่อน ซักกลัว ตกใจ ไม่สมกับเป็นผู้ชาย ครั้นสุดท้ายที่น้อยใจตัวเองและอาย ซึ่งนายเที่ยงได้เล่นกับเพื่อนในกลุ่มเดียวกัน แต่เพื่อนได้แก๊งเป็นผีหลอกนายเที่ยง ทำให้นายเที่ยงตกใจ และกลัวมาก เป็นที่อายเพื่อน ๆ ที่เป็นผู้ชายด้วยกัน จึงหนีออกจากบ้านไปหลายสิบปี จนเป็นที่กล่าวขานว่าเสียชีวิตไปแล้ว และตอนหลังนายเที่ยงเดินทางกลับมาบ้านพร้อมกับวิชาอาคม สรรพศาสตร์มากมาย ได้มาช่วยเหลือผู้คนชาวบ้าน และได้ถ่ายทอดตำรับวิชาสู่ลูกหลาน และลูกศิษย์ และนายเที่ยงเป็นคนมีฝีมือในด้านศิลปะ ในการแกะสลักไม้ซึ่งเป็นสุดยอดฝีมือในขณะนั้น และแกะสลักรูปฤๅษี (พ่อแก่) ให้ลูกหลาน ลูกศิษย์ไว้เคารพบูชาซึ่งเป็นที่รักและหวงแหนของลูกหลานและศิษย์กันมากเมื่อ พ.ศ. 2524 ได้แกะสลักไอ้ไข่วัดเจดีย์ จากไม้ตะเคียนคู่ (สองพี่น้อง) และอันเชิญจิตวิญญาณไอ้ไข่วัดเจดีย์ในรูปแกะสลัก แล้วประดิษฐานไว้ที่วัดเจดีย์ เพื่อให้ผู้ที่ศรัทธาได้กราบไหว้สักการะ และได้เป็นเจ้าพิธีฝ่ายฆราวาสพร้อมด้วย พระครูเจดีย์ภริรักษ์ (พ่อท่านเทิ้ม) เจ้าพิธีฝ่ายสงฆ์ สร้างเหรียญไอ้ไข่วัดเจดีย์ รุ่นแรกเมื่อ พ.ศ. 2526 เพื่อให้ผู้มีจิตศรัทธาได้นำไปบูชาติดตัว ซึ่งเป็นที่มาของประวัติ นายเที่ยง และตำนานไอ้ไข่วัดเจดีย์ ที่กล่าวขานอันลือเลื่องทั่วกระฉ่อนของท้องถิ่น

มาตอนนี้การที่ผู้คนศรัทธา ไอ้ไข่วัดเจดีย์ ต้องการทราบตำนานที่มาของคำว่า ไอ้ไข่วัดเจดีย์ สมัยก่อนเขาเรียก เด็กวัด ซึ่งใน พ.ศ. 2525 เข้าไปนิมิต (ฝัน) นายเที่ยง บอกให้นายเที่ยง “แกะรูปให้ที” ในนิมิต (ฝัน) เทียบวิ่งเล่นแก้ม้าล่อนจ้อนเลยนานิมิต (ฝัน) มาบอกกล่าว พระครูเจดีย์ภริรักษ์ (พ่อท่านเทิ้ม) นายเที่ยง และพ่อท่านเทิ้มพูดว่า หากยังเด็กวิ่งแก้ม้าเล่นก็เรียกว่า “ไอ้ไข่วัด” นั่นคือที่มาของ ไอ้ไข่วัด และต่อมาได้ไปหาไม้มาแกะสลัก ซึ่งเป็นไม้ตะเคียนคู่ จากวัดพระโอรน (ร้าง) เมื่อแกะสลักเสร็จ เลยตั้งชื่อว่า ไอ้ไข่วัดเจดีย์ และรุ่งปีขึ้นมา พระครูเจดีย์ภริรักษ์ (พ่อท่านเทิ้ม) และนายเที่ยงได้ทำพิธีสร้างเหรียญ รุ่นแรกปี พ.ศ. 2526 ซึ่งมีพิมพ์เดียวเนื้อเดียวเท่านั้น นี่คือที่มาของเหรียญ ไอ้ไข่วัดเจดีย์ ปี 2526 (แก้ว จิปาถะ, 2558)

ศรัทธา “ไอ้ไข่วัดเจดีย์” รูปปั้นไก่ชน ประทัดแก่นบนสนั่นวัด

ศรัทธา “ไอ้ไข่วัดเจดีย์” รูปปั้นไก่ชน ประทัดแก่นบนสนั่นวัด เขียนโดย ไพฑูริย์ อินทศิลา และ กัญญาณัฐ เพ็ญสวัสดิ์ กล่าวถึงประวัติและตำนานของไอ้ไข่วัดว่า นักท่องเที่ยวบนหมื่นแห่งร่วมงานย้อนอดีตมนต์เสน่ห์ทะเลสีชล จังหวัดนครศรีธรรมราช นายอำเภอ นำเที่ยว

แห่งเดินทางกราบไหว้ “ไอ้ไข่เด็กวัดเจดีย์” เหลือเชื่อวิญญานเด็กวัดอายุ 8-9 ขวบ สิ่งสถิต
ดูแลรักษาวัด “บนบานขอได้ไหว้รับ” คาดเงินสะพัดหลายสิบล้านบาท

นายพิทักษ์ บริพิศ (2557) นายอำเภอสิชล จ.นครศรีธรรมราช เปิดเผยว่า ในช่วง
การจัดงาน “ย้อนอดีตมนต์เสน่ห์ทะเลสิชล” ครั้งที่ 3 ระหว่างวันที่ 3-4 พ.ค. 2557 ที่ผ่านมามี
นักท่องเที่ยวชาวไทยและต่างประเทศเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวและร่วมกิจกรรมไม่น้อย
กว่า 15,000 คน โดยเป็นคนในพื้นที่ประมาณร้อยละ 30 จากต่างอำเภอและต่างจังหวัดร้อยละ
60 และนักท่องเที่ยวต่างชาติอีกร้อยละ 10

โดยในช่วงกลางวันท่านได้จัดโครงการ “นายอำเภอนำเที่ยวตามแหล่งท่องเที่ยว
ตามธรรมชาติ แหล่งโบราณสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ ใน อำเภอสิชล รวมทั้งนำนัก
ท่องเที่ยวไปเที่ยวชมและกราบไหว้ “ไอ้ไข่เด็กวัดเจดีย์ หมู่ 7 ตำบลฉลอง อำเภอสิชล จังหวัด
นครศรีธรรมราช ซึ่งได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวมากเป็นพิเศษ นับเป็นกิจกรรม
ส่งเสริมการท่องเที่ยวของอำเภอสิชลและในภาพรวมของจังหวัดนครศรีธรรมราชที่ประสบ
ความสำเร็จเป็นอย่างมาก โดยคาดว่าในช่วง 2-3 วันของการจัดกิจกรรมมีเงินสะพัดในพื้นที่
หลายสิบล้านบาท

สำหรับ “ไอ้ไข่วัดเจดีย์” เป็นรูปไม้แกะสลักเด็กอายุประมาณ 9-10 ขวบ สวมชุด
ลายพรางทหารสวมแว่นตาดำ ตั้งอยู่ในศาลาโรงธรรมวัดเจดีย์ ทั้งด้านในและด้านนอก
โดยบนถนนหลายกิโลเมตรก่อนถึงวัดจะมีรูปปั้นไก่ชนจำนวนมากอยู่ริมถนนเป็นระยะๆ
ส่วนภายในวัดจะมีรูปปั้นไก่ชนต่าง ๆ วางอยู่ตามจุดต่าง ๆ อย่างเป็นระเบียบนับหมื่นตัว
ซึ่งมีผู้คนเข้าออกมาไหว้แก่นรูปแกะสลักไอ้ไข่เด็กวัดเจดีย์ และจุดประทัดแก่นกันอย่าง
ต่อเนื่อง ๆ คาดว่ามีกรจุดประทัดแก่นบไอ้ไข่วัดเจดีย์มาแล้วไม่ต่ำกว่า 10 ล้านนัด โดยมี
ร่องรอยการจุดประทัดจนเศษชิ้นส่วนของประทัดกองอยู่เป็นเนินสูงคล้ายภูเขาย่อม ๆ

วัดเจดีย์แต่เดิมเคยเป็นวัดร้างมาก่อน สันนิษฐานว่าสร้างในสมัยอยุธยาตอนปลาย
ได้ยกเป็นวัด มีพระสงฆ์เมื่อวันที่ 7 ตุลาคม 2517 เป็นวัดสังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย โดย
ในอดีตหลวงปู่ทวดเหยียบน้ำทะเลจืดได้เดินธุดงค์ และปักกรดในบริเวณวัดเจดีย์ ซึ่งเป็น
วัดร้าง ส่วนไอ้ไข่เด็กวัดเจดีย์นั้น เชื่อกันว่าเป็นวิญญานเด็กอายุประมาณ 9-10 ขวบเป็น
ลูกศิษย์ซึ่งคอยติดตามหลวงปู่ทวด เมื่อหลวงปู่ทวดมาถึงสถานที่ดังกล่าวกลับพบว่ามีทรัพย์
สมบัติ และศาสนสถานที่สำคัญในทางพระพุทธศาสนาอยู่เป็นจำนวนมาก หลวงปู่ทวดจึงได้
ให้วิญญานไอ้ไข่สิ่งสถิตเฝ้าทรัพย์สมบัติในวัดร้างแห่งนี้ หลังจากนั้นผู้ใดที่เข้ามาอนพักค้าง

อ้างกรรมภายในบริเวณวัดเจดีย์ถ้าไม่เอ่ยชื่อบอกกล่าว หรือขอขมาต่อไอ้ไข่ จะนอนไม่ได้มีเด็กมาก่อวอนทั้งคืน เช่น เอามือมาตีศีรษะบ้าง ดึงขา ดึงแขนบ้าง และก่อกวนอื่น ๆ ตามประสาเด็ก ๆ ต่อเนื่องทั้งคืน โดยใน เมื่อปี พ.ศ. 2526 พื้นที่ในขณะนั้นยังเป็น “พื้นที่สีชมพู” คือยังมีความเคลื่อนไหวของผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ ทางราชการจึงส่งทหารพรานประมาณหนึ่งกองร้อยมาตั้งฐานปฏิบัติการชั่วคราวที่วัดเจดีย์ แต่ในตอนกลางคืนจะมีเด็กมาก่อวอนดึงแขนดึงขา เอาปิ่นตีศีรษะบ้าง ผลักปิ่นให้ล้มบ้าง จนทหารพรานชุดดังกล่าวไม่ได้หลับไม่ได้นอนทั้งคืน

ก่อนหน้านั้นเมื่อปี พ.ศ. 2526 “พระครูเจตยาภิรักษ์ หรือ พ่อท่านเทิ้ม” อดีตเจ้าอาวาสจะบูรณปฏิสังขรณ์สร้างกุฏิ โบสถ์ ศาลา และเสนาสนะภายในวัด จึงได้จัดสร้าง “เหรียญไอ้ไข่เด็กวัดเจดีย์” แจกจ่ายญาติโยมที่มาทำบุญ จนเหรียญไอ้ไข่ วัดเจดีย์ รุ่นแรกกลายเป็นเหรียญที่โด่งดังเป็นที่ต้องการของวงการพระเครื่องและวัตถุมงคลเป็นอย่างมาก

ต่อมา “พระครูเจตยาภิรักษ์” หรือ “พ่อท่านเทิ้ม” ได้ออกจากวัด “วัดเจดีย์” ไปบูรณะก่อสร้าง “วัดสระสี่มุม” และจำพรรษาอยู่ที่วัดสระสี่มุมเมืองจันทบุรีจนกระทั่งมรณภาพ ในขณะที่วัดเจดีย์ถูกทิ้งให้รกร้างชำรุดทรุดโทรม จนกระทั่ง “พระอธิการอภิชาติ พุทธโสโร” หรือ “พระอาจารย์แวน” มาจำพรรษา ได้ทุ่มเทพพัฒน์วัดเจดีย์จนเจริญรุ่งเรืองขึ้นเป็นลำดับเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางทั่วประเทศ และพระอาจารย์แวนได้รับการแต่งตั้งจากคณะสงฆ์ให้ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดเจดีย์และเป็นเลขานุการเจ้าคณะอำเภอสิชลมาจนถึงปัจจุบัน โดยทางวัดจะจัดสร้างวัตถุมงคล “ไอ้ไข่วัดเจดีย์” 10 ปีต่อครั้ง จากรุ่นแรกในปี พ.ศ. 2526, พ.ศ. 2536, พ.ศ. 2546 และ พ.ศ. 2556 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามยังมีวัดหลายแห่งใน อำเภอสิชล และ อำเภอนครศรีธรรมราช ได้จัดสร้างเหรียญไอ้ไข่ เด็กวัดเจดีย์ รวมทั้งรูปปั้นหล่อลอยองค์เนื้อโลหะขนาดเล็กขึ้นหลายรุ่นด้วย (ไพฑูริย์ อินทิสลา และ กัญญาณัฐ เพ็ญสวัสดิ์, 2557)

“ไอ้ไข่ เด็กวัดเจดีย์” ศรัทธาแห่งแผ่นดิน

“ไอ้ไข่ เด็กวัดเจดีย์” ศรัทธาแห่งแผ่นดิน เขียนโดย มาริษา กล่าวถึงประวัติและตำนานของไอ้ไข่ว่า เมื่อกล่าวถึงความเชื่อ และความศรัทธาซึ่งในแต่ละพื้นที่ แต่ละภูมิภาคในประเทศไทยมีมากมาย หลายแบบแตกต่างกัน ซึ่งความเชื่อและความศรัทธาล้วนแล้วแต่มีประวัติความเป็นมาแทบทั้งสิ้น ไอ้ไข่ หรือ ตาไข่ เด็กวัดเจดีย์ ตั้งอยู่ หมู่ที่ 7 ตำบลฉลอง อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเมื่อพิจารณาโดยรอบบริเวณวัดแล้ว วัดเจดีย์ก็ไม่

แตกต่างกันวัดทั่ว ๆ ไปในประเทศไทยแต่สิ่งที่แปลก และเป็นทีไครพศรัทธา นับถือ ของชาวบ้าน ในละแวกนั้นและผู้คนที่ศรัทธาคือ ไร่ไร่ วัดเจดีย์

ไร่ไร่ วัดเจดีย์ หรือ ตาไร่วัดเจดีย์ เป็นรูปไม้แกะสลักรูปเด็กอายุประมาณ 9-10 ขวบสวมชุดลายพรางทหารสวมแว่นตาคา ซึ่งมาจากสิ่งของที่ชาวบ้านนับถือ ศรัทธา นำมาถวาย แก่บัน สังกะตบบริเวณปากทางเข้าวัดจะมีรูปปั้นไก่ชนจำนวนมากวางอยู่บริเวณใกล้กับปากทางเข้าวัดและใกล้ ๆ กันมีร่องรอยการจุดประทัด เศษชิ้นส่วนของประทัดกองอยู่เป็นเนินสูง และมีผู้คนเข้าออกมาไหว้พระและต่อด้วยไหว้แก่นกับรูปแกะสลักไร่ไร่ จุดประทัดกันอยู่เนื่อง ๆ นั้นคงแสดงถึงเหตุผล หรือความเชื่ออะไรบางอย่าง

นายเรียม ผิวล้วน ชาวบ้านอยู่ในละแวกใกล้เคียงกับวัดเล่าให้ฟังว่า วัดเจดีย์เมื่อก่อนเป็นวัดที่รกร้างมาประมาณ 1,000 ปีแล้ว ได้บูรณะใหม่เมื่อปี พ.ศ. 2500 ซึ่งที่กำลังก่อสร้างอุโบสถอยู่นั้นเมื่อก่อนเป็นเจดีย์รกร้างชาวบ้านไม่กล้าเข้าไป

ส่วนประวัติของ ไร่ไร่ วัดเจดีย์ หรือ ตาไร่วัดเจดีย์ ทำให้ถึงเรียกชื่อแตกต่างกัน ได้รับคำตอบว่าเมื่อพิจารณาอายุของไร่ไร่แล้วอายุหลายปีแล้ว ชาวบ้านเชื่อว่าคงไม่เหมาะสมที่ลูกหลาน เด็กรุ่นใหม่จะเรียก “ไร่ไร่” สมควรเรียก “ตาไร่” ซึ่งน่าจะเหมาะสมกว่า

มีการเล่าสืบต่อกันมาหลายชั่วอายุคนว่า สถานที่ที่ตั้งวัดเจดีย์ปัจจุบันนั้นเมื่อก่อนได้มี หลวงปู่ทวด ซึ่งเป็นเกจิอาจารย์ชื่อดังสายปักษ์ใต้ ได้มาปักกรด เดินธุดงค์ อยู่บริเวณนั้น ส่วนไร่ไร่ นั้นเชื่อว่าเป็นวิญญูณเด็กอายุประมาณ 9-10 ขวบเป็นลูกศิษย์ซึ่งติดตามหลวงปู่ทวด เมื่อหลวงปู่ทวดมาถึงสถานที่ดังกล่าวกลับพบว่า มีทรัพย์สมบัติ และศาสนสถานที่สำคัญเป็นจำนวนมากจึงได้ให้ไร่ไร่สิ่งสกลิตเฝ้าทรัพย์สมบัติดังกล่าว ณ ที่นั้น

หลังจากปี พ.ศ. 2500 ผู้ใดที่เข้ามาอนพักอ้างแรมภายในบริเวณวัดเจดีย์ ถ้าไม่เอ่ยชื่อ หรือบอกกล่าว หรือขอขมาต่อไร่ไร่แล้ว จะนอนไม่ได้ มีการก่อกวนทั้งคืนเช่น เมื่อทำท่าจะหลับจะมีเด็กเอามือมาตีศีรษะบ้าง ดึงขาดึงแขนบ้าง ก่อกวน ตามประสาแบบเด็ก ๆ ทั้งคืน

เมื่อปี พ.ศ. 2526 พ่อท่านเทิ้ม ซึ่งเป็นเจ้าอาวาสวัดเจดีย์ในขณะนั้นได้จัดสร้างเหรียญบูชาไร่ไร่ เป็นรุ่นแรก พร้อมกับพัฒนาวัดเรื่อยมาแต่ในพื้นที่ขณะนั้นยังเป็น “พื้นที่สีชมพู” คือ ยังมีความเคลื่อนไหวของผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ ทางราชการจึงส่งทหารพรานประมาณหนึ่งกองร้อยมาตั้งฐานปฏิบัติการชั่วคราวที่วัดเจดีย์ ซึ่งก็ปรากฏการณ์เช่นเดียวกันคือ เมื่อทหารกำลังหลับรู้สึกว่ามีเด็กมาดึงขาบ้าง ดึงแขนบ้าง เอาปืนตีศีรษะบ้าง ผลักปืนให้

ลุ่มบ้าง จนไม่ได้นอนทั้งคืน เมื่อรุ่งเช้าทหารพรานชุดดังกล่าวจึงได้ไปสอบถามชาวบ้านบริเวณใกล้เคียง ๆ กับวัดเจดีย์พร้อมกับเล่าเหตุการณ์ดังกล่าวให้ฟังชาวบ้านฟัง ชาวบ้านละแวกนั้นรู้เรื่องราว และกิตติศัพท์ของไอ้ไข่เป็นอย่างดีจึงได้บอกวิธีการแก้ไข คือ ก่อนกินข้าวหุงเตรียมอาหารต้องเอ่ยถึง ไอ้ไข่ซึ่งสถิตอยู่ ณ ที่นั้นด้วย หลังจากเมื่อทหารพรานชุดดังกล่าวได้ทำตามที่เขาบ้านแนะนำ แล้วคืนต่อมาก็นอนหลับพักผ่อนอย่างสบายเนื้อ และสบายใจปราศจากการรบกวนของเด็ก

ลุงเรียม ยังกล่าวเน้นคำว่า สัจจะ เป็นเรื่องสำคัญมากเท่าที่ประสบและเจอมา เมื่อบนบานศาลกล่าวอะไร ก็ต้องนำสิ่งของนั้นมาแก้บนด้วย แล้วลูกก็ตอบอย่างมั่นใจว่า “ขอได้ไหว้รับอย่างแน่นอน” (มาริษา, 2556)

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์

หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ ลงข่าวว่า ชาวเน็ตอึ้ง วิญญาน “ไอ้ไข่เด็กวัดเจดีย์” แสดงปาฏิหาริย์ เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ ผู้สื่อข่าวรายงานว่า กลุ่มนักท่องโลกออนไลน์ต่างแห่เข้าไปชมเฟซบุ๊กของผู้ที่โพสต์ว่า “แก้ว จิปาละ” ซึ่งนำภาพบรรยากาศการจัดงานประเพณีให้ทานไฟวัดเจดีย์ (ไอ้ไข่) หมู่ 7 ตำบลคลอง อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นประเพณีทางพุทธศาสนาที่สืบทอดกันมาอย่างยาวนาน เพื่อให้พระภิกษุสงฆ์เกิดความอบอุ่นในตอนเช้ามีดของคืนที่มีอากาศหนาวเย็น โดยใช้ลานวัดเป็นที่ก่อกองไฟขนาดใหญ่ ก่อนที่พุทธศาสนิกชนจะรวมกลุ่มทำขนมถวายพระภิกษุสงฆ์ ซึ่งงานดังกล่าวจัดขึ้นที่วัดเจดีย์ ช่วงเช้าวันที่ 22 กุมภาพันธ์ ที่ผ่านมา โดย 1 ในจำนวนภาพที่เจ้าของเพจนำมาโพสต์เป็นภาพถ่ายกองไฟที่กำลังลุกโชนช่วงลักษณะคล้ายร่าง “ไอ้ไข่” สิ่งศักดิ์สิทธิ์คู่วัดเจดีย์ ซึ่งชาวบ้านเชื่อว่าการแสดงอิทธิปาฏิหาริย์ให้ประจักษ์แก่สายตาชาวบ้านที่มาร่วมงานเพื่อตอกย้ำถึงความศักดิ์สิทธิ์ ทำให้ผู้ชมภาพต่างแชร์ต่อๆ กันไปและวิพากษ์วิจารณ์เป็นวงกว้าง

สำหรับ “ไอ้ไข่เด็กวัดเจดีย์” นั้นเชื่อว่า เป็นวิญญานของลูกศิษย์คนสนิทของ “หลวงปู่ทวด” ซึ่งคอยรับใช้พระเกจิชื่อดังขณะท่านเดินทางมาปฏิบัติธรรมที่วัดแห่งนี้ และหลวงปู่ทวดกำชับให้คอยดูแล และเฝ้ารักษาสถานที่แห่งนี้ เนื่องจากทราบว่ามีทรัพย์สมบัติและศาสนสถานจำนวนมาก ไอ้ไข่ได้เสียชีวิตลง แต่วิญญานก็ยังควนเวียนสิงสถิตเฝ้าทรัพย์สมบัติภายในวัดไม่ไปไหน กระทั่งเมื่อปี พ.ศ. 2526 “พ่อท่านเทิ้ม” เจ้าอาวาสวัดเจดีย์

ขณะนั้น จึงจัดสร้างเหรียญบูชาไอ้ไข่รุ่นแรก เพื่อให้พุทธศาสนิกชนเข้าบูชานำเงินที่ได้มาพัฒนาวัดเรื่อยมา ด้านนายพิทักษ์ บริพิศ นายอำเภอสิชล กล่าวว่า วัดเจดีย์ (ไอ้ไข่) กลายเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของ อำเภอสิชล แต่ละวันจะมีผู้คนจากทั่วทุกสารทิศ เดินทางมากราบไหว้ขอโชคลาภจากไอ้ไข่จำนวนมาก ตลอดทั้งวัน โดยเฉพาะช่วง 10 ปีที่ผ่านมาจะมีผู้คนจากทั่วประเทศเดินทางมากราบไหว้ขอโชคลาภ และแก้บนอย่างต่อเนื่อง โดยมีชาวต่างชาติจำนวนหนึ่งที่เชื่อศรัทธาในความศักดิ์สิทธิ์ของไอ้ไข่วัดเจดีย์เดินทางมาบนบาน และแก้บนจนเม็ดเงินสะพัดใน จังหวัดนครศรีธรรมราช ปีละนับสิบล้านบาท เชื่อว่าจะมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทย และต่างประเทศแห่เดินทางมาท่องเที่ยว และกราบไหว้ขอโชคลาภจากไอ้ไข่มากยิ่งขึ้นอย่างแน่นอน (เดลินิวส์, 2558)

หนังสือพิมพ์คมชัดลึก

ไชยแสง กิระชัยวนิช เขียนข่าวลงหนังสือพิมพ์ คมชัดลึกคอลัมน์ ตำนานแผ่นดินถึงไอ้ไข่ เด็กวัดเจดีย์ ว่าส่งเรื่องเกาะหลวงปู้หวัด อำเภอขนอม เข้าโรงพิมพ์เสร็จ มีเสียงกระซิบข้างหูผมว่า “เขียนเรื่องหลวงปู้หวัด ทำไมไม่เขียนเรื่อง ไอ้ไข่ บ้าง” ผมตกใจรีบโทรไปถามคุณพิชัย ชูสุวรรณ ชมรมร้านอาหารนครศรีธรรมราชว่ารู้จัก “ไอ้ไข่” ไหม คุณพิชัยตอบว่า อาจารย์ลงเครื่องบิน ผมจะขับรถพาไปวัดเจดีย์ อำเภอสิชล ไปดูไอ้ไข่กัน

วัดเจดีย์อยู่กลางป่าใหญ่ อำเภอสิชล สร้างยุคใดไม่ปรากฏ ถูกทิ้งร้างกว่าพันกว่าปี หลวงปู้หวัด ชูดงค์จากวัดพะโคะมากับศิษย์อายุ 10 ขวบ ปักกลดอยู่ที่วัดร้างเพื่อโปรดชาวบ้านหลายวัน ไอ้ไข่ร่างกายอ่อนแอป่วยไข้เสียชีวิต หลวงปู้หวัดจึงเผาร่างไอ้ไข่ แล้วให้ดวงวิญญาณไอ้ไข่ อนุรักษ์าทิตย์สมบัติของวัดเจดีย์ รอดผู้มีบุญมาฟื้นวัดร้าง

เมื่อบ้านเมืองเจริญขึ้นมีพระภิกษุมายอยู่ที่วัดเจดีย์ ต่างเห็นเด็กผู้ชายวิ่งไล่ไก่ป่าในวัดคิดว่าลูกชาวบ้าน โยมก็คิดว่าเป็นลูกศิษย์พระจึงเรียกว่าไอ้ไข่ แต่ไม่รู้ว่าเป็นลูกใคร โจรผู้ร้ายที่คิดเข้ามาขโมยของในวัดและหมู่บ้าน ถูกไอ้ไข่ขับไล่หนีหายด้วยความกลัว ไอ้ไข่จึงเป็นวิญญาณที่ชาวบ้านคุ้นเคยรักใคร่ไม่หวาดกลัว

พ.ศ. 2526 มีการเคลื่อนไหวของ ผกค.ภาคใต้ กองทัพภาคที่ 4 ส่งทหารเข้ามาดูแลสิชลขอ พ่อท่านเทิ้ม เจ้าอาวาส อาศัณนอนค้างคืนที่วัดเจดีย์ ทหารถูกไอ้ไข่หยอกล้อดึงแขนขา ล้มปิ่นที่วางพิงไว้ไม่ได้นอนทั้งคืน ชาวบ้านจึงบอกให้ทหาร ตั้งอาหารคาวหวานบูชาไอ้ไข่ ทหารจึงอยู่อย่างสงบสุข ชาวนครศรีธรรมราชจึงเริ่มรู้จักไอ้ไข่วัดเจดีย์

พล.ต.ต.ขุนพันธรักษ์ราชเดช รัฐกิตติศัพท์ไร่ไร่ จึงนำไม้ตะเคียนเสาหลักเมืองเก่า มามอบให้ทางวัดเกาะไร่ไร่ ให้เช่าบูชาเพื่อหาเงินบูรณะวัดเจดีย์ ไร่ไร่จึงเป็นที่รู้จักของ ชาวไร่ วันที่ 13-17 เมษายน ทุกปี ชาวไร่จะมาสักการะ ไร่ไร่มาปล่อยวงเต๋มลานวัด พระอาจารย์แว่น เจ้าอาวาสจึงขอให้แก่นด้วยไก่ปูนปั้น จนมีไก่อกว่าหมื่นตัว (ไชยแสง ภิระชัยวนิช, 2558)

ประวัติและตำนานของไร่ไร่ วัดเจดีย์ จากการสัมภาษณ์

อารมณณ์ โจนฤทธิ

อารมณณ์ โจนฤทธิ (สัมภาษณ์, 2558) ให้สัมภาษณ์ว่า ตามตำนานไม่ว่าจะเป็น หอสมุดแห่งชาติ หรือในบันทึกนครศรีธรรมราช มีที่มาว่า ไร่ไร่เป็นแควัญญาน แต่ตำนาน เล่ากันเป็นมุขปาฐะว่า ไร่ไร่เป็นชาวมอญ ลูกของชานา อายุประมาณ 4-5 ขวบ อยู่มาวันหนึ่ง ชานอนอยู่เป็นช่วงเวลากลางวันพ่อแม่ไปนาส่วนบ้านเป็นบ้านแบบยกสูงพอไร่ไร่ตื่นขึ้นมา น้ำท่วมเขาทำให้เขาตกใจและคิดถึงพ่อแม่แล้วเขาก็ลืมน้ำว่าตนเองอยู่บนบ้านจึงกระโจน ลงไปเพื่อไปหาพ่อแม่แต่พ่อก้าวลงไป ก็จมน้ำตาย ดวงวิญญาณเที่ยวตามหาพ่อแม่ของเขา ซึ่งจมน้ำตายไปแล้ว จึงเดินทางไปเจอมหาเถรคณฉ่องซึ่งเป็นอาจารย์ของพระนเรศวร มหาราช บางทีก็เนรมิตให้คนเห็นตนบ้างไม่เห็นบ้าง หรือไม่ก็ขอให้ได้ยินเสียงส่วนใหญ่จะได้ เห็นตัวตน

อยู่มาวันหนึ่งหลวงปู่ทวดได้เดินทางไปเจอจากกับเจ้าเมืองปัตตานีกรณีพิพาทเรื่อง การแบ่งแยกดินแดนมหาเถรคณฉ่องรู้ว่า หลวงปู่ทวดจะเสด็จมาทางใต้ก็มาเยี่ยม และมาส่ง ด้วยที่กรุงศรีอยุธยา แล้วไร่ไร่ที่เป็นวิญญาณก็ตามมาด้วย เลยมาเจอกับหลวงปู่ทวด เพราะ บารมีของหลวงปู่ทวดสูงกว่ามหาเถรคณฉ่อง ไร่ไร่จึงติดตามหลวงปู่ทวดมา โดยเดินทางด้วย เท้ารอนแรมกันมาเรื่อย ๆ มาถึงที่เมืองนครศรีธรรมราช ก็มีกระบวนพิธีเสด็จมาทางเหนือ ถึงสิชลก่อนแล้วก็มาหยุดอาศัยที่ วัดเจดีย์ ซึ่งตอนนั้นไร่ไร่ วัด แต่คล้ายกับศาลาของหมู่บ้าน เมื่อชาวบ้านเห็นก็จิตใจซึ่งเรียกว่า สมเด็จพระ (ในสมัยนั้นพระผู้ใหญ่จะเรียกว่าสมเด็จพระ) หลวงปู่ทวดอยู่จำวัดเจดีย์เป็นแรมเดือน ได้สร้างศาลาขึ้นใหม่หลังหนึ่งและได้ปลูกต้นไม้โพธิ์ 1 ต้น แต่เดิมชื่อบ้านไผ่หนาน เมื่อได้ปลูกต้นไม้โพธิ์ก็เปลี่ยนชื่อใหม่ เป็น บ้านโพธิ์เสด็จ เป็นต้นโพธิ์ ที่ระลึกว่าหลวงปู่ทวดเสด็จมา และหลวงปู่ทวดได้สร้างพระพุทธรูป สร้างเจดีย์ แล้วจึงเป็น ต้องเดินทางไปต่อ ยังปัตตานีแต่พอจะไปหลวงปู่ทวดก็บอก ว่าเมื่อสร้างกันใหญ่โตแบบนี้แล้ว

“ให้ไอ้ไข้อยู่นี้แหละ” ไอ้ไข้ก็นั่งอยู่ที่ วัดเจติยาคิริมณฑล

พระครูพุทธเจติยาภิรมณ์

พระครูพุทธเจติยาภิรมณ์ (สัมภาษณ์, 2558) ให้สัมภาษณ์ว่า ประวัติวัดเจติยาคิริมณฑล ตั้งแต่สมัยอยุธยา เป็นวัดร้างแต่ก็ยังมีผู้คนมากราบไหว้บูชามาสักการะท่านพ่อเจ้าวัด ซึ่งเป็นที่ยึดเหนี่ยวของชาวบ้าน และเคารพมาตั้งแต่โบราณ เพราะบริเวณวัดนี้เป็นวัดที่เก่าแก่ และยังมีซากปรักหักพังสิ่งก่อสร้างต่าง ๆ ร่องรอยทางประวัติศาสตร์ปี 2540 กว่า ๆ เริ่มมีการบูรณะวัดมีผู้คนดูแลและช่วยเหลือ พอได้เป็นสถานที่สำหรับทำบุญสำหรับชาวพุทธ บรรยากาศภายในวัดมีการใช้ไม้ทำเสา หลังคามุงจาก เพื่อให้พระสงฆ์พักได้ ญาติโยมมานั่งปฏิบัติธรรมได้พัฒนาไปเรื่อย ๆ จนเกิดถาวรวัตถุ

เริ่มเป็นที่รู้จักและมีพ่อท่านคลี่ พ่อท่านคง พ่อท่านเทิ้ม เข้ามาอยู่อาศัย พ.ศ. 2502 ถึง พ.ศ. 2529 และต่อมาพระเอี่ยม พระคู่ พระสุเมธ และชาวบ้านก็แวะเวียนกันมา

ไอ้ไข้เดิมเป็นเด็กวัดปฏิบัติอยู่ดูแลพระสงฆ์ ดาหลวง อยู่ในวัด และเชื่อกันว่าเดินหายลงไปใต้น้ำ แล้วก็หายไปเลย วันดีคืนดี จะปรากฏเด็กวิ่งเล่นแต่พอเข้าไปดูก็ไม่เจอ ถือว่าเป็นภพนิมิตเป็นสิ่งมหัศจรรย์ ไอ้ไข้เป็นศิษย์หลวงปู่ทวด หลวงปู่ทวดนามาฝากไว้ที่วัดเจติยาคิริมณฑล ไอ้ไข้เป็นวิญญูตามหลวงปู่ทวดซึ่งท่านได้อธิษฐานให้ไอ้ไข้เฝ้าดูแลที่วัดเจติยาคิริมณฑล

ไอ้ไข้มีความเป็นมาเนิ่นนานก่อนที่วัดเจติยาคิริมณฑลจะเป็นวัดอีกครั้ง หลวงพ่อสนทนาวา เมื่อก่อนเขาเรียกว่าเด็กวัดเฉย ๆ เวลาบวชบาลกล่าวเขามักออกชื่อว่า “ท่านเจ้าวัดและเด็กวัดเจติยาคิริมณฑล” คำว่าไอ้ไข้ เพิ่งมาเรียกตอนพ่อเที่ยงแกะสลักรูปไม้แล้ว เหตุผลว่า อาจารย์เที่ยงหรือผู้ใหญ่เที่ยงนิมิตว่ามีเด็กไปบอกให้สร้างรูปเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2523 ถึง พ.ศ. 2524 ในนิมิตเมื่อเห็นเด็กแก่ผ้า เปลือยกายกับพระจีวรสีคล้ำไปยื่นให้เห็นในนิมิต และเอ่ยปากว่าแกะรูปเราให้ที่ เราจะได้มีที่อาศัยอยู่เป็นหลักแหล่ง ตาเที่ยงถามว่าใครหรือนี้ เด็กในนิมิตจึงบอกว่า “เราไอ้ไข้เด็กวัดเจติยาคิริมณฑล” ตั้งแต่นั้นมาจึงได้รู้ว่าเด็กวัดนี้ชื่อ “ไอ้ไข้เด็กวัดเจติยาคิริมณฑล”

ความเชื่อเรื่องการบวช การแก้บน และผลจากการบวชต่อไอ้ไข้ วัดเจติยาคิริมณฑล อำเภอลือชัย จังหวัดนครศรีธรรมราช

การศึกษาในส่วนนี้ผู้ศึกษาได้แบ่งเนื้อหาที่จะนำเสนอออกเป็น 2 ประเด็นด้วยกัน คือ การบวช และการแก้บน ต่อไอ้ไข้ วัดเจติยาคิริมณฑล จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลด้าน

การบนบาน จำนวน 30 ท่าน สรุปได้ดังนี้

การบนบานต่อไร่ไร่ วัดเจดีย์

การบนบานต่อไร่ไร่ วัดเจดีย์ เป็นแบ่งเป็น 2 หัวข้อ คือ การรับทราบข่าวการแก้บน และจำนวนครั้งของการบนบาน จากการสัมภาษณ์เกิดการรับทราบข่าวการแก้บนกับไร่ไร่ วัดเจดีย์ ใน 3 ลักษณะ คือ

- 1) การบอกต่อ 22 ท่าน
- 2) อาศัยอยู่ในละแวกวัด (คนในพื้นที่) 7 ท่าน
- 3) ผ่านสื่อ ช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ 1 ท่าน

จำนวนผู้มาบนบานทั้ง 30 ท่าน จากการสัมภาษณ์แบบสุ่มตัวอย่าง พบว่า ส่วนใหญ่เป็นคนนอกพื้นที่ ส่วนคนในพื้นที่จะอยู่ส่วนของสถานที่สำคัญในวัด เช่น โบสถ์ วิหาร แหล่งค้าขาย แต่จะไม่ค่อยปรากฏตรงสถานที่แก้บน

ส่วนจำนวนครั้งของการบนบาน จากการสอบถามผู้มาบนบานกับไร่ไร่ วัดเจดีย์ ผู้ศึกษาสอบถามจำนวนครั้งแก่ผู้มาบนบาน จำนวน 30 ท่าน ได้ให้รายละเอียด ดังนี้

- 1) การบนบาน 1 ครั้ง มีผู้มาบนบานจำนวน 5 ท่าน
- 2) การบนบาน 2 ครั้ง มีผู้มาบนบานจำนวน 4 ท่าน
- 3) การบนบาน 3 ครั้ง มีผู้มาบนบานจำนวน 6 ท่าน
- 4) การบนบาน 4 ครั้ง มีผู้มาบนบานจำนวน 3 ท่าน
- 5) การบนบาน 5 ครั้งขึ้นไป มีผู้มาบนบานจำนวน 12 ท่าน

ตารางแสดงร้อยละของการบวชบวช ไร่ วัดเจดีย์

จำนวนครั้งของการบวชบวช	จำนวนคน	ร้อยละ
1	5	16.65
2	4	13.35
3	6	20
4	3	10
5 ขึ้นไป	12	40
รวม	30	100

เฉลี่ยการบวชบวช 5 ครั้งขึ้นไป อยู่ในจำนวนมากที่สุด ผู้มาบวชบวชกลับมาบวชมากกว่า 1-5 ครั้งขึ้นไป แสดงให้เห็นว่า การบวชบวชต่อไร่ วัดเจดีย์ มีผลสัมฤทธิ์เกิดขึ้น ผู้บวชบวชจึงกลับมาบวชอีก

การแก้บนต่อไร่ วัดเจดีย์

การแก้บนต่อไร่ วัดเจดีย์ จากการสังเกตและสัมภาษณ์ผู้ที่มาแก้บนต่อไร่ วัดเจดีย์ ผู้มาแก้บน สามารถสรุปขั้นตอนของการแก้บนเป็น 4 ขั้นตอน คือ ช่วงวัน และเวลาของการแก้บน เรื่องที่มาแก้บน พิธีกรรมแก้บน และสิ่งของที่ใช้ในการแก้บน สรุปดังนี้

ช่วงวันเวลาที่ประชาชนมาแก้บน ส่วนใหญ่จะนิยมวันอังคารและวันเสาร์ เพราะเชื่อว่าเป็นวันแข็ง แก้บนแล้วจะขาด ในวันอื่น ๆ ก็มีบ้างเพราะถือฤกษ์สะดวก แต่ยกเว้นวันพระที่ไม่มีกรแก้บน ส่วนเวลาในการแก้บนนั้นจะแก้บนในช่วงกลางวัน โดยไม่แก้บนกลางคืนเด็ดขาด

เรื่องที่มาแก้บน จากการสัมภาษณ์ ผู้ที่มาบวชบวชได้เล่าถึงเรื่องที่ตนมาแก้บนในหลายๆ เรื่อง ผู้ศึกษาจึงแบ่งเรื่องที่มาแก้บน เป็น 5 ด้าน คือ

1. การงาน และการศึกษา มีผู้มาบวชบวชกับไร่ วัดเจดีย์ เรื่อง การงาน และการศึกษา จำนวน 11 ท่าน
2. ความปลอดภัย มีผู้มาบวชบวชกับไร่ วัดเจดีย์ เรื่อง ความปลอดภัย จำนวน 5 ท่าน

3. โชคลาก มีผู้มาบนบานกับไผ่ไร่ วัดเจดีย์ เรื่อง โชคลาก จำนวน 9 ท่าน
4. ความรัก มีผู้มาบนบานกับไผ่ไร่ วัดเจดีย์ เรื่อง ความรัก จำนวน 1 ท่าน
5. ของหายได้คืน มีผู้มาบนบานกับไผ่ไร่ วัดเจดีย์ เรื่อง ของหายได้คืน จำนวน 4 ท่าน

ประเด็นการแก้บน	จำนวน	ร้อยละ
การงาน และการศึกษา	11	36.65
ความปลอดภัย	5	16.65
โชคลาก	9	30
ความรัก	1	3.35
ของหายได้คืน	4	13.35
รวม	30	100

พิธีกรรมแก้บน เป็นออกเป็นการบูชา และแก้บน ในส่วนของการบูชาจะจตุรรูป 3 ดอก พร้อมมะลิกถึงไผ่ไร่ เพื่อความเป็นสิริมงคล แต่การแก้บนนั้น จตุรรูปแค่ 1 ดอก พร้อมกับเอ่ยชื่อตนพร้อมขอตกลงและบอกว่าตนมาแก้แล้ว เอาของมาถวายอะไรบ้าง สิ่งของที่ใช้ในการแก้บน จากการที่ผู้ศึกษาสังเกตดูการแก้บน ปรากฏของที่ใช้ในการแก้บนแบบออกเป็น 7 กลุ่ม ดังนี้

1. รูปปั้นไก่ เช่น ไก่เงิน ไก่ทอง ไก่ใหญ่ ไก่เล็ก
2. รูปปั้นอาชีพต่างๆ เช่น ทหาร พยาบาล ตำรวจ บัณฑิต
3. รูปปั้นสัตว์ใหญ่ เช่น ควาย วัว หมู ช้าง และ 12 นักษัตร
4. ชุดทหาร หนังสือเด็ก และของเด็กเล่น
5. ประทัด
6. ไผ่ต้ม น้ำแดง
7. ศิลปะการแสดง เช่น มโนราห์ หนังตะลุง รำกลองยาว

ความเชื่อของการแก้บนจะผูกโยงกันในเรื่องของวัน เวลา และสิ่งของที่ใช้ในการแก้บน เนื่องจากเกิดความเชื่อ และปฏิบัติสืบทอดกันมา จึงไม่มีใครนอกกลุ่มนอกจาก

เพราะเกรงว่าจะไม่ประสบความสำเร็จในเรื่องที่ตนมาบนบานจะเกิดสิ่งร้ายจากการรู้เท่าไม่ถึงการณ์

กรณีตัวอย่าง 77 เหตุการณ์

จากการสัมภาษณ์ เรื่องราวของการแก้บน ผลจากการบนบาน และความเชื่ออำนาจ อภินิหารของไอ้ไข่ ผู้ศึกษาสามารถรวบรวมเรื่องราวของไอ้ไข่ วัดเจดีย์ ได้จำนวน 77 กรณีตัวอย่าง ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่สร้างความเชื่อมั่นแก่ประชาชน แตกต่างกันไป ดังนี้

1. “ข้าจับตัวเองวันนี้ ไม่เกี่ยวกับไอ้ไข่”
2. “ข้างแสดตมมันวิ่งไปอยู่บนเขา”
3. “ไอ้ไข่เรียนให้ 41 เล่ม”
4. “ไอ้ไข่ส่งลูกยายเรียนทั้ง 5 คน”
5. “ไอ้ไข่ช่วยทำคลอด”
6. “ไอ้ไข่ไล่พระที่มาประจำวัดเจดีย์ออกหมด”
7. “ทอนไก่ไปไว้ที่บ้านไม่ได้”
8. “ลูกชายป่วยบนให้ลูกได้นอนห้องพิเศษ”
9. “ย้ายไปสอนใกล้บ้าน”
10. “ถูกหวย”
11. “ไอ้ไข่เล่นปืน ดึงเท้า ดึงมือ”
12. “นาฬิกาเรือนโปรดพ่อยาย”
13. “ไอ้ไข่ หาทำเลขายของให้”
14. “ไอ้ไข่ช่วยขับรถ”
15. “รถยนต์หาย”
16. “ไอ้ไข่จับวัวเชือกขาด”
17. “ไอ้ไข่เล่นสรีระฯ ไม่ได้นอน”
18. “ไอ้ไข่หาที่จอดรถให้”
19. “ขอเจ้าที่ให้อี้ไข่เข้าไปช่วยดูแลการแต่งกลอน”
20. “ไอ้ไข่เป็นพ่อสื่อ”
21. “ไอ้ไข่ไปชนวัว”
22. “ชวนไอ้ไข่ไปนอนบ้าน”
23. “เชือกผูกข้อมือ”
24. “เจ็บปีกไก่”
25. “ให้ลูกสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้”
26. “มอเตอร์ไซค์หาย”
27. “ไอ้ไข่ช่วยว่าความ”
28. “ไอ้ไข่ช่วยทุกเรื่อง”
29. “ไอ้ไข่ช่วยหาโทรศัพท์”
30. “ไอ้ไข่ช่วยสร้างความมั่นใจ”
31. “บนเหมือนกันทั้งคันรถ”
32. “สร้อยหาย”
33. “ขอให้สอบติดนายสิบตำรวจ”
34. “ไอ้ไข่ช่วยวิ่งทันเวลา”
35. “โรคประจำตัวหาย”
36. “ไม่เชื่อ”
37. “ไอ้ไข่จับลูกหมู”
38. “หายเปลี่ยนชีวิต”
39. “ไก่อัดเจ็บ”
40. “เจ้าอวาสาคอเคล็ด”
41. “หมูขี้ฟราดุเปลี่ยนเป็นเชื่อง”
42. “ไอ้ไข่ช่วยให้ผ่านโปรเจค”
43. “สร้อยทองติดอยู่ที่บันไดเลื่อน”
44. “ไอ้ไข่ช่วยหาเงิน”

45. “ไอ้ไข่เป็นหมอรักขาโรค”	46. “ไอ้ไข่ช่วยพรีเซนตงาน”
47. “อยู่ได้เพราะไอ้ไข่”	48. “ไอ้ไข่ช่วยให้สมปรารถนา”
49. “ไอ้ไข่ให้พร”	50. “ไอ้ไข่ปกป้องจากอันตราย”
51. “ติดทองไอ้ไข่”	52. “ไอ้ไข่เป็นนายหน้าขายบ้าน”
53. “ไอ้ไข่ช่วยหาลูกเขยลูกสะใภ้ที่ดี”	54. “ไอ้ไข่ช่วยหาคำผัดขยดี”
55. “ชีวิตมีความสุข”	56. “ไอ้ไข่ช่วยให้เจอเพื่อนร่วมงานที่ดี”
57. “โทรศัพท์หาย”	58. “ไอ้ไข่ช่วยได้ทุกเรื่อง”
59. “ไอ้ไข่อยากกินน้ำแดง”	60. “ไอ้ไข่ช่วยขายของ”
61. “ไอ้ไข่ช่วยสอบชิงทุน”	62. “ไอ้ไข่ช่วยขายของก่อสร้าง”
63. “ไอ้ไข่ช่วยเรียกลูกค้า”	64. “ไอ้ไข่คุ้มครอง”
65. “พิธีบูชาดาวพฤษ”	66. “ไอ้ไข่ให้ลูกชาย”
67. “ไอ้ไข่ให้สร้างโบสถ์”	68. “ไอ้ไข่ขยายอาณาเขตวัด”
69. “ไอ้ไข่ช่วยให้สอบเข้ามหาลัยได้”	70. “ไอ้ไข่ช่วยโยกย้ายหาตำแหน่ง”
71. “ไอ้ไข่ช่วยหาลูกเขย”	72. “ไอ้ไข่พากลับบ้าน”
73. “ไอ้ไข่ช่วยทวงเงิน”	74. “ไอ้ไข่คล้องใจคนในชุมชน”
75. “ไอ้ไข่ช่วยให้ชีวิตดีขึ้น”	76. “มุสลิมก็เคารพไอ้ไข่”
77. “ไอ้ไข่ช่วยตั้งแต่ไม้จิ้มฟันยันเรือรบ”	

สรุปและอภิปรายผล

ประวัติและตำนาน “ไอ้ไข่ วัดเจดีย์” มีการกล่าวถึงหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นบทความในหนังสือ หนังสือพิมพ์ รายการวิทยุโทรทัศน์ บทเพลง และการเล่าลือกันแบบปากต่อปาก หลายตำนานที่มีเค้าโครงคล้ายกัน ต่างกันก็แต่รายละเอียดปลีกย่อย ตำนานของวัดเจดีย์ต่างตรงกันทุกแหล่งข้อมูล โดยกล่าวถึงวัดในรูปแบบของสถานที่ศูนย์กลางเพื่อมาประกอบพิธีกรรมทางศาสนาแบบชั่วคราว ไม่ได้เป็นวัด แต่ภายหลังจากหลวงปู่ทวดมาเยือนได้รับการพัฒนาจนมีการสร้างโบสถ์ สร้างพระพุทธรูป ประชาชนจึงสานต่อโดยการสร้างอาณาเขตเป็นวัด และสร้างสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจในหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นโบสถ์วิหารหลังใหม่ รูปเคารพไอ้ไข่ รูปวาดไอ้ไข่ หรือแม้แต่การขยายเขตพื้นที่วัดเพื่อสร้างสิ่งเคารพเป็นที่ยึดเหนี่ยวแก่ประชาชนจากทั่วทุกสารทิศ

ตำนานและประวัติของ ไอ้ไข่ นั้นมีเค้าโครงคล้ายกันแต่ก็มีรายละเอียดแตกต่างกันไปบ้าง กล่าวคือ ไอ้ไข่ นั้นเป็นเด็กที่วุ่นนอนสบาย เคารพพระผู้ใหญ่และชอบช่วยเหลือชาวบ้าน เหล่านี้ทุกแหล่งข้อมูลต่างให้ความสำคัญตรงกัน แตกต่างกันก็ตรงที่ ไอ้ไข่นั้นเป็นเด็กในสถานที่เดิม กล่าวคือ เกิดบ้านฉลอง อำเภอสิชล จังหวัดนครศรีธรรมราช หรือเป็นเด็กจากต่างถิ่นแต่เดินทางผ่านมาแล้วได้รับคำสั่งจากหลวงปู่ทวดให้อยู่ ณ สถานที่แห่งนี้ สิ่งที่แตกต่างกันอีกอย่างคือ ไอ้ไข่นั้นเป็นแค่วิญญาณตามมาหรือเป็นเด็กที่เพิ่งมาตายภายหลัง รายละเอียดปลีกย่อยต่างกันบ้าง ยอมรับขึ้นอยู่กับว่าใครเป็นคนเล่า และหลายเรื่องเล่ามีประวัติศาสตร์เข้ามาเกี่ยวข้อง แสดงให้เห็นถึงความน่าเชื่อถือของตำนานหรือประวัติของ “ไอ้ไข่ เด็กวัดเจดีย์” รวมทั้งความน่าจะเป็นแห่งเหตุและผลของเรื่องราวที่เกิดขึ้น

นอกจากประวัติ ตำนาน เรื่องราวความเป็นมาของ ไอ้ไข่ วัดเจดีย์ แล้วยังมีในประวัติในส่วนของความเชื่อมั่นในรูปเคารพไอ้ไข่ ที่เชื่อว่า เป็นวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ โดยการสร้างเครื่องบูชา แทนตัวตน ไอ้ไข่ เพื่อเป็นเครื่องเคารพแก่ประชาชนผู้ศรัทธา

อย่างไรก็ดี ตำนานและประวัติของไอ้ไข่ก็ยังมีส่วนสร้างความเคารพ ให้แก่ประชาชนและยังเชื่อมั่นในสิ่งศักดิ์สิทธิ์นามว่า “ไอ้ไข่ วัดเจดีย์” เพราะตำนานและประวัติล้วนแฝงไว้ด้วยเรื่องราวอภินิหาร ความน่าเลื่อมใส และทำให้ประชาชนยึดมั่นในรูปเคารพ ไอ้ไข่ จนสื่อถ่ายทอดเรื่องราวของ ไอ้ไข่ ออกมาในหลากหลายช่องทาง ไม่ว่าจะเป็นรายการโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ เว็บไซต์ หรือแม้แต่บทเพลง

ผลจากการบนบานต่อไอ้ไข่ วัดเจดีย์ จากประชาชนที่มาบนบานันได้ให้สัมภาษณ์ ทำให้ทราบถึงพลังความศรัทธาต่อไอ้ไข่เพราะแม้ว่าจะบนบานแล้วไม่ประสบความสำเร็จแต่ผู้ให้สัมภาษณ์ต่างเชื่อมั่นและมีความหวัง เพราะเชื่อว่าสักวันหนึ่งจะสมหวัง รวมทั้งผู้ที่มาบนบานส่วนมากจะได้ตั้งใจปรารถนา ข้าวแพร่สะพัดในทาง “ขอได้ไหว้รับ” จึงสร้างความน่าเชื่อถือแก่ประชาชนจำนวนมาก

นอกจากในส่วนของผลจากการบนบานนอกจาก “ขอได้ไหว้รับ” แล้ว ในส่วนของอภินิหารต่าง ๆ ยังมีส่วนช่วยในการสร้างความน่าเชื่อถือ และความศักดิ์สิทธิ์ จากคำบอกเล่าปากต่อปาก เป็นเรื่องราวที่สร้างความเชื่อมั่น ความศรัทธาแก่ผู้มาบนบาน และที่สำคัญคนส่วนใหญ่เมื่อประสบความสำเร็จก็จะคิดว่า ไอ้ไข่ช่วยเหลือ และจะมาแก้บนตามที่ตนได้ขอไว้

ผลสำเร็จจากการบวชบวช ผู้บวชบวชมองว่าที่สำเร็จได้ส่วนหนึ่งมาจากบารมีและความศรัทธาของไอ้ไข่วัดเจดีย์ ที่ดลบันดาลให้เกิดขึ้น และเชื่อมั่น ศรัทธาในรูปเคารพไอ้ไข่วัดเจดีย์แล้วไม่ประสบความสำเร็จ หรือไม่ตั้งใจหวัง ผู้ที่มาบวชบวชต่างเชื่อว่าเป็นเพราะตนไม่ได้รักษาตนเองให้บริสุทธิ์ทั้งกายและใจ ไม่ได้ตั้งใจจริง การบวชบวชจึงล้มเหลวหลายคนกล่าวถึงการปฏิบัติให้อยู่ในทำนองคลองธรรม รักษาศีล ทำความดีก่อน ไอ้ไข่วัดเจดีย์ จึงจะช่วย

นอกจากผลจากการบวชบวชในแง่ของการขอแล้ว จากการสังเกตผู้วิจัยได้เห็นพัฒนาการของวัดเจดีย์ ไม่ว่าจะเป็นส่วนของศาสนสถาน พื้นที่วัดขยายจากเดิม 9 ไร่ ปัจจุบันวัดเจดีย์ไอ้ไข่วัดเจดีย์มีเนื้อที่เกือบ 40 ไร่ หรือแม้แต่เงินสะสมจากการทำบุญ และการมาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวไทย รวมทั้งนักท่องเที่ยวต่างประเทศด้วย เช่น คณะทัวร์จากมาเลเซีย และคณะทัวร์จากสิงคโปร์

เอกสารอ้างอิง

- แก้ว จิปาถะ. (2558). ตำนาน “ไอ้ไข่ เด็กวัดเจดีย์”. สืบค้นจาก www.facebook.com/jipatr.
- คำรพ เกิดมีทรัพย์. (2556). ไอ้ไข่ เด็กวัดเจดีย์: เทพแห่งสามัญชน. สืบค้นจาก www.siamfreestyle.com
- ไชยแสง กิระชัยวนิช. (2558). ไอ้ไข่ เด็กวัดเจดีย์ อ. สีชล. ใน หนังสือพิมพ์คมชัดลึก. สืบค้นจาก www.komchadluek.net/detail.
- เดลินิวส์. (2557). ชาวเน็ตอึ้ง วิญญาณ ไข่ เด็กวัดเจดีย์ แสดงปาฏิหาริย์. ใน หนังสือพิมพ์เดลินิวส์. สืบค้นจาก www.dailynews.co.th/regional.
- ไพฑูรย์ อินทศิลา และ กัญญาณัฐ เพ็ญสวัสดิ์. (2557). ศรีทธา “ไอ้ไข่ เด็กวัดเจดีย์”. สืบค้นจาก www.konnakhon.com/detail_news.
- มาริษา. (2556). “ไอ้ไข่ เด็กวัดเจดีย์” ศรีทธาแห่งแผ่นดิน. สืบค้นจาก www.aikai-watjadee.blogspot.com.
- สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จังหวัดนครศรีธรรมราช. (2556). วัดเจดีย์ ไอ้ไข่. สืบค้นจาก www.siamfreestyle.com/travel-attraction-more.

สัมภาษณ์

- คำรพ เกิดมีทรัพย์ ผู้ให้สัมภาษณ์ อนุชสรุา เรื่องมาก ผู้สัมภาษณ์ ณ 222 ตำบลไทยบุรี อำเภอท่าศาลา จังหวัดนครศรีธรรมราช 80160 เมื่อ 4 กรกฎาคม 2558
- พระครูเจติยาภิรมณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์ อนุชสรุา เรื่องมาก ผู้สัมภาษณ์ ณ เลขที่ 103 หมู่ 7 ตำบลฉลอง อำเภอสีชล จังหวัดนครศรีธรรมราช 80120 เมื่อ 1 กันยายน 2558
- อารมณั โจมฤทธิ ผู้ให้สัมภาษณ์ อนุชสรุา เรื่องมาก ผู้สัมภาษณ์ ณ เลขที่ 103 หมู่ 7 ตำบลฉลอง อำเภอสีชล จังหวัดนครศรีธรรมราช 80120 เมื่อ 4 กรกฎาคม 2558